

Francouzská firma s. n. o. p. našla před 20 lety své české srdce v Písku

Francouzská společnost s. n. o. p. z. a. s. loni dovršila dvacet let působení v České republice a současně také v Písku. Šestnáct let už sídlí v novém závodě v písecké průmyslové zóně a patří k největším zaměstnavatelům v regionu. V píseckém závodě našlo práci na 600 lidí, dalších téměř 400 pracuje v sesterském podniku v Pohořelicích na jižní Moravě.

S. n. o. p. se z původního elektrotechnického průmyslu postupně přeorientoval na lisování, svařování a profilování ocelových dílů pro automobilový průmysl. Mezi jeho zákazníky patří všechny hlavní evropské automobilky, výrobky z českých závodů s. n. o. p. se však vyváží i mimo Evropu, např. do Jižní Ameriky, Asie. Roční obrát firmy se v posledních pěti letech vyšplhal z 2,5 na více než 2,8 miliardy korun.

Ředitel společnosti Petr Pechek je ve firmě od jejího založení v roce 1995, respektive od ledna 1996. Zná každý detail z historie i výroby a dokáže z Písku řídit nejen zdejší závod, ale i jeho pobočku na jižní Moravě, a ještě navrch připravovat záměr výstavby třetího závodu na Slovensku. Po vzoru francouzských zakladatelů se snaží firmu vést v duchu rodinné tradice a cení si stabilního týmu věrných zaměstnanců. Vstřícný a energický muž v nejlepších letech sídlí v běžné řadové kanceláři, neukrývá se za bariádou asistentek a je v neustálém kontaktu se svými kolegy a výrobou. Svěho hosta neváhá s úsměvem dojít uvítat až do vestibulu, a to se v dnešní době vidí málokdy. I tady beze zbytku platí osvědčené pravidlo, že nejlepší lidé zůstávají i ve vysokých pozicích a na vrcholu úspěchu přátelští, otevření a skromní. V nabitém programu Petra Pechka se podařilo najít skulinu na krátký rozhovor, a tak rádi poodhalíme více z nitra jednoho ze závodů průmyslové zóny, které si mnozí z nás zvykli jen míjet a letmo vídat z okénka automobilu.

Proč si vlastně francouzští majitelé vybrali pro svou investici právě město Písek?

Hrálo v tom roli více ukazatelů. Naše společnost byla založena v roce 1995 pod názvem FSD a od počátku úzce spolupracovala s firmou Schneider Electric. Zaměřovala se především na elektroprůmysl a automobilový průmysl. Schneider Electric v té době odprodával svou píseckou lisovnu, nástrojárnu i další aktivity v prostorách bývalého závodu Elektropřístroj a my jsme je odkoupili. Druhou neméně podstatnou roli hrálo i to, že se jednalo o tradiční průmyslový region. Byly taky podniky jako ZVVZ Milevsko, Kovošvit, Elektropřístroj a konečně i Jitex, který nám paradoxně pomohl z hlediska zaměstnanosti.

Poloha Písku a plánované založení průmyslové zóny v tom také hrály roli?

Určitě ne. V letech 1996 až 2000 jsme se začali více orientovat na automobilový průmysl, dodá-

vali jsme převážně do našich sesterských závodů ve Francii. V roce 1998 přišla velká zakázka od Volkswagen Group, resp. od ŠKODA AUTO CZ, pro výrobu vozu Fabie. Potřebovali jsme větší prostory pro lisovnu, a proto jsme využili vzniku průmyslové zóny. V roce 2000 jsme tady jako druzí otevřeli nový závod, už pod novou značkou s. n. o. p. z. a. s. Současně jsme opustili elektroprůmysl, celou výrobu pro Schneider Electric jsme postoupili firmě Amtec, a zaměřili se pouze na automobilový průmysl. Byla to razantní změna, z malých elektrosoučástek jsme se museli přeorientovat na velké lisované díly. Výrobní hala se celkem čtyřikrát rozšiřovala až na současných 15 600 m². V roce 2006 jsme otevřeli další výrobní závod v Pohořelicích u Brna s rozlohou 15 700 m², který se v současnosti dále rozrůstá na cca 28 000 m².

Dokázal jste se postupně vypracovat z nižších pozic až do ředitelského křesla. Jak se buduje taková kariéra?

Jsem rodilý Písečák a po studiích a deseti letech práce u Škody Plzeň jsem se vrátil do svého regionu. Dostal jsem nabídku nastoupit na místo vedoucího kvality v rozjíždějící se firmě FSD. Začínal jsem pár měsíců po jejím založení od ledna 1996. Ze začátku to byla tvrdá řehole, protože naše funkce byly zdvojené francouzskými kolegy, kteří sem přicházeli většinou po škole a tady se také zaučovali. Kultura naší mateřské společnosti je ale taková, že se snaží vychovávat si ve svých závodech zaměstnance z místních lidí. A to byl i můj případ,

v průběhu let jsem chtěl postoupit dál a přešel jsem na pozici vedoucího logistiky. Pak přišel velký projekt nové automobilky v republice TPCA v Kolíně. Měl jsem na starosti rozjždění nových projektů ve spolupráci se Škodovkou, ale také personální zajištění nových zaměstnanců na všech pozicích tak, jak se postupně rozjížděla továrna dle potřeb výroby pro TPCA. Naučil jsem se při tom, jak shánět ty správné lidi a postavit tým. Velice mě těší, že základní tým z tehdejší doby funguje dodnes. Je to pro mě jasná vizitka, že jsme to tehdy udělali dobře a že jsou u nás zaměstnanci spokojeni. A jednoho dne pak přijeli majitelé a řekli mi: „Budeš dělat ředitele“, a už to trvá třináct let (úsměv).

Jak se dá tak náročná a zodpovědná funkce dlouhodobě zvládat?

Zajímavé je, že mě nikdy nenapadlo tuhle roli opustit už z toho důvodu, že se pořád něco nového děje. Jsou tu neustále nové výzvy, nové projekty a rozšiřování společnosti. Navíc teď zakládáme novou společnost a další závod také na Slovensku. Do toho přicházejí stále nové a nové technologie, jdeme pořád dál a dál, jak to náš zákazník potřebuje.

Dokončení na str. 14

Francouzská firma s. n. o. p. našla před 20 lety své české srdce v Písku

Dokončení ze strany 13

Jaké je být manažerem velké zahraniční společnosti? Stojíte na rozhraní, komunikujete s francouzskými majiteli i českými zaměstnanci...

Není to složité. Je to otázka, dokázat se trochu přizpůsobit a naplňovat potřeby jak na jednu, tak na druhou stranu. Musel jsem si celkem dlouho zvykat na francouzskou mentalitu, neměl jsem s ní vůbec žádné zkušenosti. Ale přineslo mi to samá pozitivita a naučil jsem se francouzsky. Naučil jsem se trochu brousit hrany u majitelů a říkat jim „Pozor, takhle ano a takhle ne.“ Přeci jenom je jejich kultura jiná než ta naše. Nakonec jsme se vždycky dokázali shodnout, protože jsou otevření a naslouchají. Kdyby to tak nebylo, tak už tady asi nejsem. Podařilo se to i v případě našeho sesterského závodu v Pohodělicích, který majitelé chtěli stavět na Slovensku už v době, kdy ještě nebylo v EU. Přesvědčili jsme je, abychom stavěli raději u hranic na Moravě a ušetřili si tak spoustu problémů. A ukázalo se to jako správné. Na druhé straně musím ale také dobře komunikovat s našimi lidmi, v obou závodech už je jich celkem téměř tisíc. Na konci minulého roku jsem se během devatenácti schůzek osobně sešel se všemi našimi zaměstnanci a seznámil je s aktuálními změnami ve výrobě, s novými projekty, změnami. Je prostě důležité komunikovat. Vždycky se dokážeme sladit i s odborovou organizací, protože nám jde o společnou budoucnost firmy. Francouzští majitelé, pánové Michel a Michel Henri Pinairové mají strategii a vizi do budoucnosti, a podle ní se pochopitelně i snaže pracuje a řídí kolektiv. Neustále se vyvíjíme, investujeme a zavádíme nové technologie.

Svým zaměstnancům poskytujete celou řadu výhod. Jaké to jsou?

Mimo základní mzdu mohou obdržet motivační prémie, odměnu za podíl na vytváření hospodářských výsledků, 13. mzdu, příspěvky na stravování, penzijní připojištění, životní pojištění či pojištění odpovědnosti. Za práci v noci, o víkendy nebo za přesčasy se vyplácí nadstandardní příplatky. Formou sociálního programu „cafeterie“ přispíváme na dovolenou, sportovní a kulturní vyžití, vzdělávání a péči o zdraví. Mezi další výhody patří pět týdnů dovolené a poskytování placeného volna například na svatbu, narození dítěte, stěhování. Nárok na další dva dny zvláštního placeného volna v roce mají i matky dětí do 15 let.

Jaká je firemní filozofie a kultura? Na čem si zakládáte a stavíte svůj úspěch?

Přebíráme základní princip majitelů, kteří si zakládají na tom, že jsou skutečná rodinná firma. Většinovým vlastníkem je stále rodina pana Michela Pinaira, který společnost založil v roce 1960, je aktivní i ve vysokém věku a stále do ní vkládá své zkušenosti. Postupně řízení přebírají jeho syn Michel Henri a vnuk Maximilien, kterého jsme u nás dokonce zaškolovali. To jsou věci, které velmi

dobře fungují a dají se dobře přenášet i do českého prostředí. Snažím se tedy vždycky všechno zvážit, diskutovat o věcech společně, brát v potaz jiné názory a využívat týmového ducha. A díky tomu je skutečně tým našich klíčových pracovníků, manažerů a techniků stabilní. Není pro ně důležité jenom finanční ohodnocení, ale i celková atmosféra ve firmě.

Jak hodnotíte současnou neblahou situaci na trhu práce? Jak se vám daří vypořádat s nedostatkem pracovních sil?

Je to složité a řekl bych pro naši republiku až nebezpečné. Situace se neustále zhoršuje. Může to ohrozit řadu zaměstnavatelů nebo způsobit neadekvátní nárůst mezd, otázkou je ale s jakou budoucností. Můžeme časem narazit na strop, kdy zahraniční investoři ztratí o Česko zájem. Přenést výrobu velkého závodu jinam je ale velmi složité. Zřejmě nám nezbyde než začít využívat zahraniční zaměstnance, ačkoli jsme se tomu dosud vyhýbali. Vidím v tom ale nebezpečí, přinese to jasná negativa také našemu městu. Takové případy známe z jiných měst automobilového průmyslu, která tím trpí. Snažíme se vychovávat si vlastní zaměstnance už od středních škol, i to je filozofie mateřské firmy. Šikovní lidé jsou motivovaní a postupují ve firemním žebříčku dál. Leckdy bohužel chybí spolupráce s managementem středních škol, které samy neví, jakou cestou jít. Nechtějí do toho příliš zasahovat, protože není jasné, kam se jejich studenti budou směřovat. Dnes chtějí všichni studovat na vysokých školách, ale chybí nám odborníci v technických profesích. Ačkoli bývala naše republika jednou z nejvíce industriálních zemí v Evropě i ve světě a o technické vzdělání dbala, tenhle směr ve školství jsme bohužel opustili.

Jak vidíte postavení vaší společnosti ve městě, spolupráci s radnicí a s místními subjekty?

Bohužel musím říct, že podpora města je minimální. Město dalo k dispozici velkou průmyslovou zónu, to je super, nicméně tady chybí důležitá infrastruktura. Pozemky pro potenciální vznik dalších nových závodů se neustále rozšiřují, ale co dál? V Písku není kde bydlet. Co přináší někteří zahraniční zaměstnanci už jsem naznačil a vidím, co se děje v ulicích, protože na jedné rušné ulici bydlím. Je třeba dát tomu společně nějaký směr. Jsem v průmyslové zóně od jejího začátku a už dlouho upozorňujeme, co tu chybí. Proč nevznikla například mateřská školka, menší obchod nebo kantýna. Je tady nádherná průmyslová zóna, ale není tady dostatečně kapacitní odstavňá plocha pro kamiony, takže už teď stojí prakticky všude, kde to jde. A bude jich čím dál tím víc.

Co se s tím dá dělat? Hledá se nějaké řešení?

Komunikace je také složitá, zřejmě se neposloucháme navzájem. Nebýt Jihočeské hospodářské

komory, nedělo by se takřka nic. Uskutečnilo se sice několik schůzek, ale každý závod má jinou potřebu, a když se to rozmělní a nedá se tomu žádný směr a cíle, tak se ničeho nedopracujeme. Myslím si, že je to velká škoda. Můžeme mít velkou průmyslovou zónu, ale pokud tady nejsou odpovídající podmínky, tak se dnes kvalitní lidé opravdu těžko shánějí. To všechno se bude výrazně projevovat na životě města Písku. Jsem rodák a bojím se, že je to trochu časovaná bomba. Jsou to záležitosti, které s městem úzce souvisí a mělo by se s nimi něco dělat. Nicméně jsem pozitivní, vždycky se snažím být pozitivní a hledat řešení. Věřím, že se nám podaří s městem na nějakém řešení domluvit. Ale zatím to vždycky skončí na tom, že město požádá firmy o peníze.

Vaše společnost dlouhodobě v Písku podporuje širokou škálu aktivit, dokonce jste adoptovali handicapovaná zvířata ve stanici Makov...

Považujeme to za důležité a děláme to rádi. Podporujeme sport, kulturu i školství. Pravidelně přispíváme na lední hokej, Sokolu Písek (konkrétně ženskému házenkářskému oddílu a nově též basketbalovému týmu Sršni), nemalou částku každoročně věnujeme fotbalovému klubu TJ Hradiště a píseckému hokejbalovému týmu Švantlův Dvůr. Finančně podporujeme také písecké základní a mateřské školy v oblasti technického vzdělávání a technické tvořivosti. V oblasti kultury jsme jedním z hlavních sponzorů Divadla Pod čarou, Mezinárodního folklorního festivalu, loutkového festivalu, Adventu v Písku a dalších.

A jaké plány máte do budoucna?

Jsme prosperující závod, neustále se rozrůstáme a máme mnoho plánů. Rád bych to shrnul, protože je to důležité pro závod Písek. Náš závod na Moravě má velký pozemek, kde rozšiřujeme prostory a budeme do nich přesouvat některé části výroby. Našemu píseckému závodu se uleví, protože je v současnosti předimenzován a to s sebou nese obrovské vícenaklady a bezpečnostní rizika. Závod v Písku se díky tomu bude konsolidovat a výroba optimalizovat, současně sem přijdou nové projekty a technologie. V Písku zůstane i nadále vedení společnosti s. n. o. p. cz a. s. pro všechny tři závody. Písek je a zůstane srdcem naší české firmy.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ